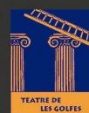

Teatre de les Golfes i La Passió d'Olesa us ofereixen:

el Crèdit

de Jordi Galceran

Una comèdia àcida i corrosiva
però completament lúcida i vigent

La cultura
és segura
Gaudeix-ne

amb Jaume Paltor i Ignasi Campmany
Direcció Jaume Figueras

Teatre de La Passió d'Olesa

Octubre 2020
dv. 16 a les 22h
ds. 17 a les 20h
dg. 18 a les 18:30h

Caldrà portar mascareta en tot moment
Aforament limitat. Entrades anticipades
a Secretaria (dl. a dv. de 17 a 21h)

www.lapassio.cat

Amb el suport de:

EL CRÈDIT
de Jordi Galceran

Direcció
JAUME FIGUERAS

Repartiment

Gregori (director de banca)
IGNASI CAMPMANY

Antoni Vicens
JAUME PALTOR

Producció	La Passió d'Olesa de Montserrat
Ajudants de direcció	German Díaz Llorenç Segura Jana Figueras
Regidora	Jana Figueras
Disseny escenografia	Júlia Figueras
Disseny Il·luminació, llum i so	Equip Tècnic de la Passió d'Olesa de Montserrat
Realització Escenografia i Coordinació	La Passió d'Olesa de Montserrat
Fotografies i xarxes socials	German Díaz
Cartell	Júlia Figueras
Agraïments	Bea Galán Pau Povill
Amb el suport	Ajuntament d'Olesa Generalitat de Catalunya Departament de Cultura Diputació de Barcelona

NOTA DEL DIRECTOR

Malgrat “El crèdit” es va estrenar a La Sala Villarroel el setembre del 2013, continua, avui, tan vigent com el primer dia.

Si demanar un crèdit fa dotze o tretze anys podia semblar bufar i fer ampolles, fer exactament el mateix en els moments que vivim s’ha convertit en una tasca pràcticament impossible, condemnada indefectiblement al fracàs.

D’això i de la persistent, enutjosa i cruel crisi en què estem tots immersos ens parla, amb l’humor àcid i terriblement lúcid, Jordi Galceran amb la seva obra: El crèdit.

L’obra és una gran comèdia sobre l’economia, la crisi, la desesperació, la fragilitat de les relacions humanes i, també, encara que no ho sembli a primera vista, sobre les estranyes i insondables relacions de parella. Es una crítica despietada sobre quina hauria de ser i és la funció que tenen les entitats bancaries dins la nostra societat, que com deia, el popular còmic català, Joan Capri: “...els Bancs quan els hi demanes diners, semblen bancs de pedra.”

El text, a més a més d’una radiografia contundent i precisa, a partir d’una anècdota senzilla i bastant surrealista, de les limitacions i de l’esclavatge del sistema capitalista, també ens ofereix un duel interpretatiu de luxe i promet fer-nos passar una hora i mitja plena de rialles i àcides reflexions sobre la trista realitat que ens ha tocat viure. Una obra tan necessària com balsàmica, que si més no espero que us entretingui una estona.

JAUME FIGUERAS

Olesa de Montserrat, octubre 2020